

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc.
Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE
Se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukas Nachst.,
Nax. Augenfeld & Emeric Les-
ner., Heinrich Schalek, A. Op-
pelik Nachst., Anton Oppalik.
In Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekestein Bernat, Iuliu
Leopold (VII Erzsébet-körnt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
rie garmond pe o coloană 10
bani pentru o publicare. Pu-
blicării mai dese după tariful
și învoiașă. — RECLAMK pe
pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXVIII.

„GAZETA” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare,
Târgul Inului Nr. 30. etagiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an
24 cor., pe șase luni 12 cor.,
pe trei luni 6 cor. — Un asem-
blar 10 bani. — Atât abona-
mentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 244.

Brașov, Sâmbătă 5 (18) Noemvrie.

1905.

Votul universal în accepția șovinistă.

(a) Hipolyt Taine a fost un critic de artă și istoric de seamă al secolului trecut. Observațiunile lui caustice au rămas moștenire generală pentru posteritate și sunt citate adesea în lumea intelectuală, mai ales când cineva vră să fixeze în puține cuvinte o sentință inapelabilă. Cine ar pute de exemplu să caracterizeze mai bine primejdia unei idei generale sălășluite într'un creier strimt și gol, ca Taine, când dice: „Rien de plus dangereux qu'une idée générale dans des cerveaux étroits et vides?”

Votul universal este până în momentul de față o „idee generală” în Ungaria.

Cei dintâii, cari au proclamat necesitatea lui, au fost Românii, cari au pus votul universal ca postulat în programul partidului național, înainte de asta cu un sfert de secol.

Ceea-ce însă partidul național român a precizat ca necesitate politică înainte de atâția ani, în creerii politicanilor de la putere până în ziua de astăzi n'a eșit din stadiul embrional al unei idei generale. Nicî cei din partidul progresist, partid înjghebat anume în vederea realizării reformei electorale, nu sunt până în momentul de față lămurii asupra modalității, prin care vor să introducă votul universal. Nu sunt lămurii, fiindcă ei au apelat la votul universal ca la un „rău necesar”, spre a feri țara de un rău și mai mare, și când vor chibzui asupra redactării definitive, de sigur are să se nască un proiect monstru, ticluit anume spre a asigura dominațiunea rasei lor.

Dacă însă „ideea generală” a votului universal va fi rădus la impas pe protagoniștii oficiali ai reformei electorale, ea a incurcat cu deservire pe filosofii sociali, altă-dată fabricanți de planuri de maghiarizare, colonizare etc. ai guvernelor liberale, și astăzi teoreticiani ai coalițiunei. Am numit pe Gustav Beksics.

Numele acestui filosof nu este străin cetitorilor noștri. Interminabilele lui articole statistice și cărți și broșuri patriotice, ocupându-se toate cu planul, cum s'ar pute mai bine consolida și înmulți rassa maghiară pe socotela naționalităților, au fost recensate timp de două decenii în presa noastră. Adevărat, că și el a împărțit sôrtea acelor filosofi, cari n'au fost înțeleși nici de conaționalii lor, căci dacă ar fi fost înțeleși, atunci ar fi încetat de a mai fi numărat printre filosofi.

În ultimul număr al ziarului coaliționist „Budapesti Hirlap” Beksics se avântă și el la o elucubrațiune asupra votului universal, și după-ce arată cu date statistice, că Maghiarii s'au înmulțit de la 1840—1900, de la patru milioane la opt milioane (!), pe când Românii în același timp de la cifra de 2.202,000 nu s'au putut urca decât la 2.714,726, își desfășură ideea sa, cum ar trebui realizată reforma electorală. Să se introducă —

dice el — votul universal, însă să se facă o altă împărțire a cercurilor electorale pe baza censului cultural și de imposit. După acest criteriu cercurile electorale s'ar înmulți în mod considerabil în părțile locuite de Maghiari și s'ar reduce strașnic în părțile locuite de Români. În Coșocna, unde așii sunt 6 cercuri, după planul lui Beksics n'ar fi decât 3, în Solnoc-Dobâca de la 7, cercurile s'ar reduce la 2, Făgărașul nu merită nici cele 2 cercuri, ce le are actualmente. Din contră comitatul Pestei în loc de 17 cercuri ar dobândi 21, Somogy în loc de 8 s'ar urca la 10, și orașului Budapesta i-s'ar cuveni chiar 40 de mandate. Insuși Beksics se spărie de acest număr colosal (din care s'ar pute compune o mică skupștină) și reduce arbitrar numărul mandatorilor din Budapesta la 20.

Mulțumit peste măsură de rezultatul la care a ajuns în expunerile sale, Beksics își încheie lungul articol așa:

„Împărțirea cercurilor electorale după aceste principii, va lipsi votul universal de puterea sa vătămătoare față cu interesele naționale maghiare. Îl va lipsi pur și simplu, fiindcă este drept, și astfel va înălța ideea națională maghiară pe stânca dreptății.”

lășuirea unei idei generale într'un creier strimt și gol!

Brașov, 17 Noemvrie n.

Din dieta Bucovinei. După o depeșă din Cernăuți, deputatul român baron Hurmuzachi a interplat în dietă pentru schimbarea gimnasiunii al doilea de stat într'un institut separat cu limba de propunere română.

Cestiunea macedonenă. Corespondentul special al unei mari agenții telegrafice din Londra trimite din Macedonia următoarea scrisoare:

Refusul pe care Turcia îl opune la cererile puterilor, cu privire la controlul financiar european asupra Macedoniei, eșercită o acțiune deplorabilă asupra ofițerilor și soldaților turci, ca și asupra populației în genere. Pretutindenți se ia o atitudine de fanatism și de ostilitate în contra străinilor, și mai cu seamă în contra ofițerilor streini din gendarmerie. Turcii declară, că dacă din cauza intervenției streinilor ar pierde Macedonia, nu vor pleca înainte de a comite un masacu general. Ei nu-și ascund intențiile și, întrebați în această cestiune, răspund: »Și voi, în locul nostru, ați face tot așa.« Puterile n'ar trebui să piardă din vedere această primejdie. Constringând pe guvernul turcesc să se supună voinței lor, ar trebui să aibă gata forțe militare superioare spre a reprimă orice exces din partea soldaților și a populației turcesci. Turcii sunt pretutindenți înarmați până în dinți, pe când creștinii nu pot purta nici un fel de armă. În Macedonia și în Serbia-Veche sunt aproape două sute de mii de soldați turci, cari sunt convinși, că asasinarea unui creștin e o faptă meritorie.

Scopul călătorii regelui Greciei în streinătate. »Neues Wiener Tageblatt« primesc delă corespondentul său din Londra

informațiuni speciale asupra vizitei oficiale de mai multe zile, pe care regele Greciei și fiul său Nicolae au făcut-o curții engleze. Această vizită are motive politice și e în legătură cu actuala situație din Peninsula balcanică, mai cu seamă în privința rivalităților naționale dintre Grecia și Bulgaria, și dintre Grecia și România.

Guvernul rus contra bandelor grecesci din Macedonia. »Politische Correspondenz« află din Atena, că după informațiunile ziarelor grecesci, Rusia a răspuns cererei guvernului grec de a lua sub protectoratul ei pe supușii greci din România, punând pentru admiterea ei o condițiune. »Neon Asty« spune, că guvernul rus a cerut în schimb guvernului grec, ca să împiedece în viitor în mod sever invazia bandelor grecesci în Macedonia. Primul ministru Rallis a răspuns, că acele bande sunt compuse din Greci macedoneni, și sunt recrutate și înarmate în Macedonia. Totuși guvernul va da autorităților grecesci de la graniță ordine în sensul dorit de guvernul rus.

Crisa.

Gruparea 67-iștilor.

Mult se vorbește și se scrie de câteva zile despre gruparea elementelor 67-iste și mai ales despre formarea unui guvern din membrii acelor partide ale coalițiunei, cari țin încă la baza de la 67.

Ideia e întâmpinată cu resens din partea elementelor extreme ale independiștilor. Lengyel Zoltan scrie de pildă în ziarul său »Egyetértés«, că partidul independist nu va tolera o astfel de grupare, chiar dacă ar participa la ea cele două grupuri ale disidenților, partidul popular și elementele cinstite din partidul liberal. O astfel de grupare ar tolera-o partidul independist numai atunci, când ea s'ar pronunța pe față și hotărât pentru limba de comandă maghiară. La cas contrar partidul independist ar reîncepe obstaculua.

Ideia grupării din cestiune este repudiată și de o parte a celor din partidul popular, dovadă cele ce le-a șis Rakovsky în discursul său din Vasvar.

Este interesant, că officiosul guvernamental »Magyar Nemzet« somcă partidul liberal să se declare, dacă ține să ia și el parte în coalițiunea 67-iștilor? Fôia guvernului face atenții pe Tisza și Lukacs și pe ceilalți membrii ai partidului liberal, să bage de seamă, căci amintita fôie independistă pretinde dela ei, ca 67-iștii să ia în programul lor comanda maghiară. În clubul liberal s'a vorbit despre acest avertisment al fôiei fejervariste și s'a declarat, că partidul n'are nimic comun cu mișcarea de grupare amintită și stă de parte de ea.

Două alegeri.

Erî, Joi, s'a făcut alegerea de deputat în cercurile electorale 2 și 3 din Budapesta. În cercul 3 a candidat ministrul de comerț Vörös Laszlo față de independistul Keszits. Vörös a întrunit 850 voturi, Keszits 562. Vörös a fost declarat ales cu o majoritate de 288 voturi.

În cercul 2 erau trei candidați: ministrul de culte și instrucțiune Lukacs György, care a întrunit 536 voturi; Né-

meth (independist) 532 voturi și Lendl Adolf (noul partid) 370 voturi. Se va face deci balotagiu între ministrul Lukacs și independistul Lendl.

Aniversarea lui Fr. Kossuth.

Francisc Kossuth a împlinit erî 64 ani din viață. Din incidentul acesta partidul său i-a făcut mari ovațiuni. A fost salutat printr'o numărôsă delegație prin rostul deputatului Hoits. Kossuth răspundând a șis, că pôte provedința a voit, ca el să deservescă opera tatălui său. Victoria principiilor independiste o doresc cetățenii și poporul deopotrivă. Dacă va afla regele, că atacul îndreptat în contra constituției slăbește puterea națiunei maghiare și pune la probă fidelitatea cătră rege, nu va mai asculta de sfătuitoii săi rîi, ci va menține pentru coronă națiunea, sprijinul cel mai legal, cel mai independent și mai puternic.

Consiliu ministerial.

Alaltăeri d. a. s'a ținut un consiliu de miniștri, care a durat mai multe ore. Ministrul președinte Fejervary a raportat despre cele petrecute în consiliu ministerial comun din Viena și despre rezultatul ultimelor audiențe. Membrii guvernului au discutat apoi asupra măsurilor ce se vor lua față cu municipiile renitente și pentru instalarea noulor școli.

O declarație a lui Fejervary.

Etă ce a declarat ministrul președinte Fejervary unui redactor al ziarului »Zeit« din Viena:

— Tôte faimele despre zguduirea poziției guvernului și despre pretinsa lui demisionare, sunt simple scornituri. Regele a aprobat tôte măsurile ce i-le-am prezentat pentru restabilirea ordinii constituționale, și este cu deservire eschis, ca să se întemple ori-ce lucru, care ar împiedeca și abate guvernul de la realizarea intențiunilor sale și de la calea ce și-a ales-o. Guvernul va merge înainte cu curagiu, conscient și hotărât pe calea această, și nimic nu-l va împiedeca și speria în urmărirea intențiunilor sale.

Ancheta unui German austriac printre Sașii ardeleni.

Un domn din Austria, care a fost de curând în Ardeal, publică în »N. Fr. Pr.« un articol, din care estragem următoarele:

Marele conglomerat de popore și culturî, ce se numesc monarchia austro-ungară, își are fără îndoială și farmecele sale estetice. Pleci din Clușiu, care nu fără motiv își inchipue că e unul din cele mai maghiare orașe, și după o călătorie de șese ore sosind în Sibiu, ai crede, că te afli în mijlocul Turingiei. Imediat lângă gară, fără suburbii introducătoare, etă-ne într'un oraș neaoș german. Căsuțe mici vechi cu acoperișuri renaissance și inscripții germane sunt adunate de timp și întemplantare în grupuri pitoresci. Prin strădi pieșișe și glodurose un vechiu dulap te duce pe lângă turnuri, balcone și arcade, de-alungul unor ziduri tăcute, pe sub ferestri zăbrelete împodobite cu flori, și având perdele modeste de bumbac, în dosul cărora se dăpână fără îndoială viață germană. Mișcarea ce se observă aici este identică cu »massele« de pe o scenă mai mică, unde aceiași statisti defilază de re-

